

at maatte udtale disse Par Ord med Hensyn til det, der forekommer mig at være en i høj Grad mærkbar Stilling, som Ministeriet havde indtaget ligeoverfor den nærværende Forsamling. Med Hensyn til selve Forslaget, da skal jeg ikke vidtløstigt yttre mig derom. Det er jo bekendt, at det er fremkommet som et Slags Overenskomst mellem de forskellige Meninger i den anden Deel af Rigsdagen, og, skøndt jeg vistnok har megen Tvivl med Hensyn til, hvorvidt det er tilfredsstillende, idet jeg tværtimod helder til den Mening, at man ikke derved kan berolige sig, skal jeg dog ikke udtale mig med Bestemthed navnlig om § 5 og om det første Alternativ, som deri er fremsat, idet det dog forekommer mig, at det første Alternativ af § 5 fordrer en høj Grad af Tillid til det Ministerium, som i sin Tid skal udføre det. Hvert at skrive og indføre Fællesforfatningen, og det forekommer mig dog i høj Grad at være betænkeligt at vise en saadan Tillid til et Ministerium, som man endnu ikke kender. Men jeg skal forøvrigt afholde mig fra for Øieblikket at gaae ind paa selve Forslaget. De Betragtninger, der ere blevne udhævede, navnlig af den ærede 4de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Madvig), have saa megen Bægt, at jeg, da jeg i nogle Puncter samstemmer med ham, ikke skal gaae ind paa en videre Udvikling deraf.

Doserup: Den sidste ærede Taler har allerede udtalt en Deel af de Betragtninger, som jeg havde ønsket i nogle Øieblik at dvæle ved, og jeg kan af de Udtalelser, der have fundet Sted, nærmest tillade mig at henholde mig til den sidste Udtalelse. Men der er dog et enkelt Punct i den høitagede Premierministers Udtalelse, som jeg skal yttre mig noget om. Han begyndte sit Foredrag med den Bemærkning, at nu havde rimeligviis nærværende Thing opgivet alt Haab om en fredelig Løsning af Spørgsmaalet efter den Afstemning, der har fundet Sted i Folkethinget over Grundlovsudkastet. Jeg kan naturligviis ikke svare for, hvad der i denne Henseende kan være Thingets Mening; men jeg har fundet det passende at yttre, at jeg, for mit Bedkommende rigtignok ikke har noget synderligt Haab om en Overenskomst imellem Regjeringen og begge

Thingene i den foreliggende Sag. Men, naar jeg saaledes udtaler, at jeg ikke har dette Haab, troer jeg, at det er rigtigt at sige, hvorfor jeg ikke tør have et saadant Haab, da ellers en saadan simpel Udtalelse ikke kan have synderlig Betydning. Dersom Rigsdagen alene havde at gjøre med den høitagede Premierminister, vilde jeg have det Haab, at der kunde finde en Udjevning Sted af Meningsforskjellighederne i denne Sag. Jeg tvivler aldeles ikke paa, at den høitærede Førsteminister har den Overbeviisning, at det Forslag, som han vilde stille, naar han var Den, der havde den afgjørende Mening om Sagen, vilde være langt gavnligere. Han har under Sagens Behandling i det andet Thing vilst en Oprigtighed og tildeels ved flere Leiligheder en Imødekommen i denne Sag fremfor nogen af de andre Medlemmer af Statsraadet, at jeg af denne Grund kunde have Haab om en Overenskomst mellem Regjeringen og Thinget, dersom man havde hovedsageligen havt med den høitagede Førsteminister at gjøre. Men Grunden, hvorfor jeg har opgivet Haabet, er den, at, saasnart han ved en eller anden Udtalelse har syntes at ville lempe sig efter Thingets Mening, har det syntes, at der fra andre Medlemmers Side i Statsraadet er opstaaet Hindringer for enhver Imødekommen, og at flere af Regjeringens Medlemmer saa at sige ere vegne tilbage fra tidligere Udtalelser. Under en saadan vakkende Færd af Ministeriet, og en saadan — som det synes — uoverensstemmende Ansættelse i selve Ministeriet, antager jeg desværre ikke, at der kan være meget Haab tilbage om en Overenskomst i denne Sag. Men der er en anden Grund, hvorfor jeg ogsaa troer, at Overenskomsten vil være vanffelig, og det er, fordi der neppe kan være den Tillid fra Rigsdagens Side til Regjeringens Medlemmer i det Hele, som der burde være, naar man saaledes, som der i Særdeleshed i Regjeringens oprindelige Forslag var forlangt, skulde overlade til Regjeringen at fremme Fællesforfatningen. Det har nemlig forekommet mig, at Regjeringen ikke selv stræber hen paa at indføre en eensartet Bestyrelse i Statens forskjellige Dele. Der har, forekommer det mig, ikke nogenfinde været en mere forskjellig Re-